

Universitätsbibliothek Paderborn

De Adoratione Eucharistiæ

Boileau, Jacques

Viennae, 1743

Cap. XV. Argumentum ex Operibus Leontii Constantinopolitani
assumptum, qui floruit ab anno Christi DXCI. ad DCVIII. ex Chronico
Alexandrino, Anastasio Sinaïta, S. Germano Constantinopolitano, & S. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49201](#)

CAPUT XV.

*Argumentum ex Operibus Leontii
Constantinopolitani assumptum,
qui floruit ab anno Christi DXCI.
ad DCVIII. ex Chronico Alexan-
drino, Anastasio Sinaita, S. Ger-
mano Constantinopolitano, & S.
Joanne Damasceno.*

I. **A**ccepta referre debemus Opera
Leontii Scholastici, doctissimo
Jurisconsulto Henrico Canisio ; quæ
quidem ex Codicibus MSS. antiquissi-
mis Francisci Turriani Jesuitæ cum cu-
ra & studio primus expressit, & me-
moriā Leontii ab accusatione crimi-
nis Origenismi invictissime vindicavit.
Præterea intelligimus ex Compendio
Vitæ hujus Patris quam scripsit, Scho-
lasticum significare Advocatum, juxta
sententiam Leunclavii : hanc enim
professionem coluerat, antequam ani-
mum a negotiis se vocaret, & in no-
vam Lauram S. Sabæ in Palæstina se-
cede-

cederet. Porro de variis Hæreticorum sectis, ac Concilio Calchedonensi decem capita scripsit, quæ actiones appellavit. Cum vero actione v. referat catalogum Episcoporum Alexandrinorum, quem usque ad S. Eulogium protraxit, qui floruit ab anno DLXXXI. usque ad DCVIII. Leontium circa finem sexti saeculi scripsisse arbitramur. Ejus Opera occurrunt tom. VI. Bibliothecæ Patrum anni MDCXVIII.

II. Sic fatur libro III. contra Nestorium & Eutychetem pag. 484. Atque hæc quidem impius Theodoreus rabie in magnum Deum & Salvatorem nostrum JESUM Christum percitus blasphemare scripsit, dicens alium esse Deum Verbum, & alium JESUM Christum; illum beneficio afficiemem, hunc beneficio affectum; illum salvum facientem, hunc salvum factum. Qui autem hæc dicit, manifesto negat salutem per Christum allatam. Qui enim ab alio beneficium accipit, id est, qui factus est salvus; quomodo poterit alios salvos facere? Qui hæc sentiunt, cuius corpus & sanguinem se putant in communione sumere,

ejus qui beneficium contulit, an qui beneficium accepit? Si Dei Verbi beneficium conferentis, quomodo hoc dicunt, & non contentur eum incarnatum esse? Si vero beneficium accipientis, inanis est eorum spes; anthropolatriam profitentes, & qui in homine spem collocant, maledicti sunt: qui coluerunt & servierunt creaturæ præter Creatorem qui est benedictus in sæcula. Amen.

At revera ejusmodi ratiocinatio Leontii supervacanea est, & penitus corruit, nisi tunc temporis constans ac fide certum fuerit apud omnes, carnem & sanguinem Christi cum divinitate in Eucharistia percipi, & debere adorari. Enimvero si sibi persuasissent fideles in eo Sacramento panem tantummodo percipi, aut figuram ac signum Christi carne ac sanguine vacuum, facile erat respondere, nec carnem benefacti, neque benefacientis percipi, sed solitarium panem; adeoque in eo Sacramento nihil adorari, & hac arte accusationem criminis anthropolatriæ amoliri. Sed econtra valde credibile est, ejusmodi argumenti vi convi-
ctum

etum Theodorum Mopsuestenum totum ordinem Liturgiæ invertisse, atque ex punctis precibus Deo offerri solitis, blasphemis suis impudenter explevisse. Hoc enim opus Antichristi, quod quidem congruentius in Calvinistas transferri necesse est, qui non solum ordinem Missæ immutarunt, sed integrum sustulerunt, intelligimus ex lib. II. contra Nestorium & Eutychetem numero 18. pag. 477. Aliam etiam Missam effutivit, scilicet Theodorus Mopsuestenus, præter illam Apostolorum, atque illam magni Basili in eodem spiritu conscriptam; in qua Missa blasphemis, non precationibus, τῷ τελετῷ, id est, mysterium Eucharistiæ, opplevit. An ut aliis Antichristus adhuc expectetur par est, qui sic Christum oderit, & quæ Christi sunt, mutare nitatur?

III. Author Chronicæ Alexandrini, quem anno DCXL. floruisse putat Gerardus Joannes Vossius libri II. de Historicis Græcis cap. 23. pag. 277. propitium fert adorationi Eucharistiæ testimonium, mentione facta Liturgiæ

giæ Præsanctificatorum, Olympiade
ccccXLVIII. anno v. cum ait quod sub
Sergio Patriarcha Constantinopolita-
no, a prima hebdomade Quadragesi-
mæ, Indictione iv. dum præsanctificata
dona e sacrario ad altare inferuntur,
& Sacerdos dicit, καὶ τέλος ἀρεβάτω τῷ Χριστῷ.
juxta donum Christi, cœptum est psalli
a populo: νῦν αἱ δυνάμεις τῶν ὄρανῶν σὺν ἡμῖν
ἀσφάτως λατερόγετοι. οἶδον καὶ γένος πορθεται ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς δόξης, οἶδον Ιωακία μυστικὴ πετελειαρχή^{μητέρα}
δικαιοφορεῖται. πίστις καὶ Φόβος περσέλειαρχή, ἵνα με-
τοχοὶ ζωῆς αἰώνιας θυμῷεται. ἀλληλογια. Nunc
Virtutes cælorum nobiscum invisibiliter
adorant Deum. Ecce enim ingreditur Rex
gloriæ, ecce sacrificium mysticum offer-
tur. Cum fide & tremore accedamus, ut
vitæ simus participes æternæ. Alleluja.

IV. Ante Chronicum Alexandri-
num eadem fere testificatus erat Ana-
stasius Sinaïta tempore Justiniani Im-
peratoris anno Christi DXL. Oratione
de sacra Synaxi, quam ex Codicibus
MSS. Regis Christianissimi expressit
R. P. Franciscus Combesis, Ordinis S.
Dominici doctissimus Theologus, to-
mo

mo I. Novi Auctarii Bibliothecæ Patrum Græcorum pag. 895. litt. C. D.
 τί ποιεῖς, αὐθρωπε; αὐγέλων λήπουργοιῶν· ἐ-
 ξαπλερύγων τὴν μυσικὴν τραπέζαις καλυπτόντων·
 τῶν Χερουβίμ τελειωμάτων· καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον
 λαμπρὰ τῇ Φωνῇ κεκραγότων τῶν Σεραφίμ· μετ'
 Θλασείας κεκυφότοις τῷ ιερέως, καὶ ὑπέρ σου ἐξι-
 λεγμάτου· πάντων φόβῳ καὶ τρόμῳ θλημονεμάτων, &c.
Quid agis, o homo? Dum Angeli ministerio
defunguntur: senis illi alis prædicti mysti-
cam mensam obvelant: dum Cherubim cir-
cumstant: ac Seraphim Trisagium hymnum
clara voce clamant: dum Sacerdos reveren-
ter inclinat, ac Dei tibi misericordiam con-
ciliat: omnibus interea timore ac tremore
ministrantibus.

V. S. Germanus propter virtutis
 sublimitatem ab Archiepiscopatu Cyzi-
 ceno ad Constantinopolitanum trans-
 latus anno Christi DCCXV. quo se spon-
 te abdicavit ætatis centesimo, vestigia
 veterum Patrum Græcorum de ado-
 ratione Eucharistiæ insecurus, ait in
 Theoria mystica: τὸ δὲ υψώσας τὸν ιερέα τὸν
 θεον ἄρτον, καὶ τύπον σαυροῦ τείς ποιῆσας ἐν τῷ
 αἵρετη τῷ πρώτῳ καὶ ζωοποιῷ ἀρτῷ, τῷτο αἰνίτεται.
Quod autem Sacerdos panem attollit, O si-

gnitum

gnum crucis ter facit in aëre cum adorando
& vivifico pane, hoc significat. Sic enim
verti de Græcis, & Latine scribi debe-
re defendo hæc verba, μετὰ τὸ πνίγειν
ζωοποιεῖν ἀπέταξεν: ut jam supra observavi-
mus capite 5. & infra ostensuri sumus
libri II. capite 4. repagula interclu-
suri, quibus hujus loci vim conatur
subterfugere Dallæus Charentonii
templi Minister, lib. II, de religiosi
Cultus objecto.

VI. Sequitur S. Joannes Damasce-
nus, in Syria Monachus & Presbyter,
qui suum nomen mirabiliter illustra-
vit in tuenda traditione Ecclesiæ pro
sacris imaginibus adversus Impe-
ratorem Leonem Isaurum, anno
præsertim DCCXXVII. & deinceps ad-
versus Constantinum Copronymum
anno DCCLIV. qui coactis sibi addictis
Episcopis aulicis, eidem sub nomine
Joannis Mansur, hoc est, Saraceni,
S. Germano Constantinopolitano, &
Georgio Cyprio Antiochiæ Pisidiæ
Archiepiscopo pœnam bruti anathe-
matis imposuit.

Hic

Hic vero Joannes Damascenus tam conceptis verbis sua ætate factam Eucharistiæ adorationem attestatur, ut a nemine homine explanatius aut uberioris significari possit. Libro IV. de Fide orthodoxa, cap. 14. de sanctis & immaculatis Christi mysteriis, pagg. 459. & 460. litt. D. & A. Nec vero panis & vinum corporis Christi figura sunt (absit enim hoc) verum ipsummet Domini corpus divinitate affectum: quippe cum Dominus ipse dixerit, *Hoc est, non, corporis signum, sed, corpus; nec, sanguinis signum, sed, sanguis.* Et prius adhuc, ad Judæos sermonem habens: (a) *Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Caro enim mea verus est cibus, & sanguis meus verus est potus.* Ac rursus: *Qui manducat me, vivet.* Ex his vero ita subjectis etiam conclusionem assumpsit, quæ internam & externam adorationem corpori Christi in Eucharistia eo tempore exhibitam demonstrat. Ac proinde summo cum metu, & pura conscientia, fideque haudquam

(a) *Ioan. 6. v. 54.*

quam dubia accedamus : ac profecto sic nobis fiet , quemadmodum firme & constanter credimus . Ipsum porro omni puritate colamus , hoc est , & spirituali & corporea : si quidem duplex ipse est . Ardentि cupiditate ad eum adeamus , manibusque in crucis formam compositis crucifixi corpus suscipiamus , atque & oculis & labiis , & frontibus impositis , divini carbonis participes efficiamur , ut ignis desiderii in nobis insiti , assumpta ea , quae ex carbone oritur , inflammatione , peccata nostra exurat , ac pectora nostra collusaret : demusque operam , ut per divini ignis perceptionem in ardescamus .

VII. Ad Joannis Damasceni sententiam aggregare possum Scriptorem Vitae S. Stephani Junioris , cum Operibus ejus compaetae studio doctiss. Jacobi Bili Abbatis S. Michaëlis in Eremo , pag. 805. lit. C. in qua Stephani ori hunc sermonem Author inducit adversus Constantimum Copronymum : *Quid ? an tu quoque corporis & sanguinis Christi antitypa ab Ecclesia proscribes , ut quae imaginem ac veram illorum figuram teneant ? quae & adoramus & osculamur , &* CORVM

eorum perceptione sanctitatem consequimur. Supervacaneum esset respondere, spe-ctatam intelligi eo loci adorationem tantummodo relativam : quippe cum ea ætate S. Joannes Damascenus adorationem relativam imaginum ex adoratione absoluta Verbi divini conclu-dat, eamque nervose defendat Orat. III. de Imaginibus pag. 763. lit. A. Si non adoras imaginem, ne Filium quidem ado-ra, qui est imago viva Dei invisibilis.

CAPUT XVI.

Argumentum ex Concilio Nicæno
II. assumptum, celebrato anno
DCCLXXXVII. B. Alcuino, &
ex Concilio Cabilonensi, anno
DCCCXCIV.

I. EX Concilii Nicæni actione VI.
E intelligimus, Iconomachos in
eo condemnatos sub Imperio Constan-
tini & matris Irenes, de adoratione Eu-
charistiae non dubitasse: idque potis-
sime ex verbis Episcoporum pseudo-

G syno.